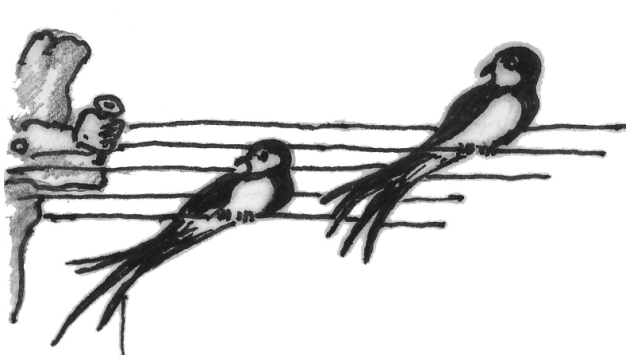
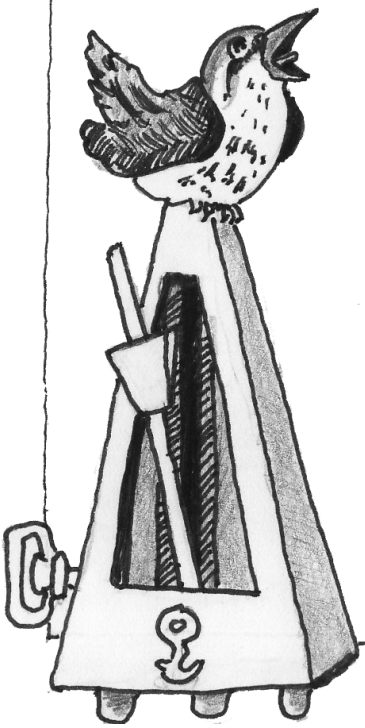




ზუსიაბ ჩინჩალაძე

სასწავლო ლიტერატურა

3



2013 წ.

1. ჩემი მხარე ---------- 3
2. ბაბაჯანა ---------- 7
3. მამის ზღაპარი ---------- 13
4. გუდიანი კაცი (ბიჭისათვის)---------- 18
5. გუდიანი კაცი (გოგონასათვის)---------- 22
6. შვიდფერა ყვავილი ---------- 26
7. სიცოცხლის ხე ---------- 31
8. დედა ---------- 35
9. პატარა მხედარი ---------- 39
10. საათები ---------- 43
11. წვიმა მოდის ---------- 48
12. მობილური ტელეფონი ---------- 53
13. სიმღერით მოვედით---------- 57
14. ბუნების გამოცოცხლება ---------- 69
15. მეკობრე ---------- 74
16. ბელურა ---------- 79
17. მე საქართველოს მომავალი ჯარისკაცი ვარ ---------- 83
18. პატარა სასწაული ---------- 88
19. მზე ---------- 93
20. ჰიმნი სამშობლოს ---------- 98

მხატვრული გაფორმება - ზაზა ბახუაშვილი

ჩემი მხარე

1974 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი გიორგი ქუჩიშვილის

Allegro




სიმ ღე რაც რომ არ ი ცო დეს მა ინც და იმ ღე რებს
p
ვინც მის წვდე ბა ჩე მი მთე ბის მწვერ ვა ლებს და ღრუბ ლებს
p
ი სიც მგოს ნად გა დიქ ცე ვა მზეს თან ი სა


f
უბ რებს ვინც მის წვდე ბა ჩე მი მღე ბის
f
მწვერ ვა ლებს და ღრუბ ლებს ი სიც მგოს ნად
გა დიქ ცე ვა მზეს თან ი სა უბ რებს



“ჩემი მხარე”

ვინც ეწვევა საქართველოს
საოცნებო სერებს,
სიმღერაც რომ არ იცოდეს
მაინც დაიმღერებს.

მისამღერი: ვინც მისწვდება ჩემი მთების
მწვერვალებს და ღრუბლებს,
ისიც მგოსნად გადიქცევა
მზესთან ისაუბრებს.

საარაკო სილამაზე
ხალხიც სასახელო,
მტერსაც კი მოინადირებს
ტურფა საქართველო!

ბაბაჯანა

1990 წ. სურამი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი დავით ქურიძის




ბევ რი მე ფის მოს პო მთავ რო ბა
მა კე დო ნე ლი თუ
ნა პო ლე ო ნი ხომ ვერ გა და ურ


ჩა ამ ჟამ თა ცვლას თვალს ნუ მოგვ ჭრის
სხვი სი დრო შე ბი ბა ბა ჯა ნას
გვახ სოვს ქო შე ბი


ოქ როს ცის ცი მი ჩვენ მზეს ვერ შეგ ვიცვ ლის
და ღმერ თსაც წაგ ვარ თმევს ეს სი ხარ ბე
f
ზი დე ბა ბა ჯან
f


წყა ლი ბა ბა ჯან თუ კი ხალ ხი მა გით გნატ რობს
ზი დე ბა ბა ჯან ზი დე ბა ბა ჯან
წყა ლი ბა ბა ჯან ო ოქ როდ ფა სობს
წყა ლი ბა ბა ჯან



ბაბაჯანა

ქედმაღლობამ და ამპარტავნობამ
ბევრი მეფის მოსპო მთავრობა
მაკედონელი, თუ ნაპოლეონი
ხომ ვერ გადაურჩა ავ ჟამთა ცვლას.
თვალს ნუ მოგვჭრის სხვისი დროშები
ბაბაჯანას გვახსოვს ქოშები
ოქროს ციმციმი ჩვენ მზეს ვერ შეგვიცვლის
და ღმერთსაც წაგვართმევს ეს სიხარბე.

მისამღერი:

ზიდე ბაბაჯან! წყალი ბაბაჯან!
თუკი ხალხი მაგით გნატრობს
ზიდე ბაბაჯან!
ზიდე ბაბაჯან! წყალი ბაბაჯან!
ოოო, ოქროდ ფასობს წყალი ბაბაჯან!

სხვის მზის ქვეშაც გავითოშებით
ბაბაჯანას გვახსოვს ქოშები
ვზიდოთ წყალი და ჩვენს მამულს ვასხუროთ,
რომ ქართველობა დავიმსახუროთ.





მამის ზღაპარი

1993 წ. ქ.გორი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ნინო სირბილაძის

Allegro tranquillo




რამ უნ და და მა ვიწ ყოს
ჩა მიკ რავ გულ ში გა მიქ რობ სევ დას
რომ ავ მა თვალ მა არ და მა


ში ნოს ი ანვ რის თვე ში
მა ი სი ა მი ფვო ქო
ა მავ სო ლხი ნით და ა მამ ღე რო


ი ანვ რის თვე ში მა ი. სი
ა მი ფვთ ქო ა მავ სო ლხე ნით
და ა მამ ღე რო



მამის ზღაპარი

შენს ზღაპარს ვნატრობ მამიკო ახლა
სიკეთე შენი, რამ უნდა დამავიწყოს
ჩამიკრავ გულში, გამიქრობ სევდას,
რომ ავმა თვალმა, არ დამაშინოს
იანვრის თვეში მაისი ამიფეთქო
ამავსო ლხინით და ამამღერო

გამიგებ წამში იდუმალ ზრახვებს
ამიხდენ ნატვრას ქვეყანა იძრას თუნდაც
ამივსებ კოცნით თაფლისფერ თვალებს
და არაფერზე არ მეტყვი უარს.
გავყვებით ერთად ნისლიან ღამეებში
ქუჩას, რომელსაც ბოლო არ უჩანს.

გუდიანი კაცი

(ბიჭის სამღერი)

1990 წ. ქ. გორი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი არჩილ აზმაიფარაშვილის

Allegro vivace




რომ მო ათ რევს გუ დას ბევრ ად გი ლი
ანს ბავ შვე ბით პი რამ დე ა მოვ სე ბუ
ლი ახ ლა ყვე ლა მივ


ხვდით ეს ტყუ ი ლი
ა. და ყვე ლამ ი ცო
დეს არ გვე ში ნი
ა
𝄋
𝄋

გუდიანი კაცი
(ბიჭისათვის)

გვაშინებენ ყველას დიდი ხანია
გუდიანი კაცით წვერმოშვებულით,
რომ მოათრევს გუდას ბევრ ადგილიანს,
ბავშვებით პირამდე ამოვსებული.
რად არ ეზარება ეს სიჯიუტე,
ან არ დაიღალა ბოლოს და ბოლოს?
ფეხით სიარული და მძიმე გუდით
ბავშვების რომ ჰქვია შემშინებელი.

მისამღერი: ახლა ყველა მივხვდით
ეს ტყუილია,
და ყველამ იცოდეს
არ გვეშინია.

ნეტავ თავის გუდა ვინ შეუკერა
გაუმაძღარი და უშველებელი,
ანდა თუ კი ახსოვს ცოტათი მაინც
ამ გუდის ნამდვილი მასწავლებელი.





გუდიანი კაცი

(გოგონას სამღერი)

1990 წ. ქ. გორი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ნინო სირბილაძის

Allegro vivace




ა ერ თი სა წა დე ლიც ვერ ა ვის რუ
ლე ხელ პი და უ ბა ნელს ვერ გა მივ ლი
ა გუ დი ა ნი კა


ცი
რო
გორ მა ში
ნებს
იქ
ნებ
ოქველ მიშ ვე
ლოთ
გა
და მარ ჩი
ნეთ

გუდიანი კაცი
(გოგონასათვის)

ვეღარც ვიცელქე და ვეღარც ვიხტუნე
გუდიანის შიშმა სულ გადამრია,
ერთი საწადელიც ვერ ავისრულე
ხელ-პირ დაუბანელს ვერ გამივლია.
ისე გამიმწარა ციცქნა ქალობა,
მურაბასაც გემ ოვერ ჩავატანე,
გახდასა და ჩაცმას ნუღარ იკითხავთ,
გუდიანი კაცის შიშით მასწავლეს.

მისამღერი: გუდიანი კაცი
როგორ მაშინებს,
იქნებ თქვენ მიშველოთ,
გადამარჩინეთ.

ან წაართვით გუდა, ან მე დამმალეთ,
სადაც ბუა-ბუა ვეღარ მიპოვის,
ანდა ჩააყლაპეთ მწარე წამალი,
სანამ უჩინ-მაჩინის ქუდს ვიშოვი.
ერთხელ კიდევ მინდა, რომ გაგაფრთხილოთ,
გევედრებით დედას, მამას და ბიძებს,
თუკი გუდიანისგან არ დამიცავთ,
უეჭველად გათხოვებას ვაპირებ.





შვიდფერა ყვავილი

1997წ. ქ. გორი

Allegro

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ნანი ჯაიანის




რომ სურ ვი ლე ბის წარღ ვნად მო ვე დო მთა და
ბარს დროს გა დავ წევ დი უ კან
პარ ნასს ვუწვ დენ დი თვალს და ქალ ღმერ თე ბის


ნა დიმს შე ვუ ერ თებ დი ხმას ამ ჩემს ხმას
f
ო რო გორ მინ და ყვე ლას ვუმ ღე რო და მი ვაწვ დი ნო
f
ჩე მი ხმა ო რო გორ მინ და ყვე ლას სიყ ვა რუ ლი


ჩემს გულ ში და ე ტი ოს ო რო გორ მინ და
ჩე მი სიმ ღე რით და ჩე მი წმინ და ოც ნე ბით
მე მი ვაწვ დი ნო ქალ ღმერ თე ბის ხმას და ყვე ლას ჩე მი
ხმა

შვიდფერა ყვავილი

ვეძებ და ვეძებ ყვავილს, შვიდფერას – ნატვრისთვალს
რომ სურვილების წარღვნად მოვედო მთა და ბარს,
დროს გადავწევდი უკან, პარნასს ვუწვდენდი თვალს,
და ქალღმერთების ნადიმს შევუერთებდი ხმას, ამ ჩემს ხმას.

მისამღერი: ო, როგორ მინდა ყველას ვუმღერო,
და მივაწვდინო ჩემი ხმა.
ო, როგორ მინდა ყველას სიყვარული
ჩემს გულში დაეტიოს.
ო, როგორ მინდა ჩემი სიმღერით
და ჩემი წმინდა ოცნებით
მე მივაწვდინო ქალღმერთების ხმას და
ყველას ჩემი ხმა.

ო, როგორ მინდა ამურს მშვილდ – ისრები ვთხოვო,
რომ სიძულვილით სავსეთ – სიყვარული ჰპოვონ,
თან დავუშენდი ისრებს, რომ სამოთხის მსგავსად
ყველგან ამ ქვეყნად ყველას, მოვახვევ სიყვარულის ზღაპარს.

სიცოცხლის ხე

1990 წ. ქგორი

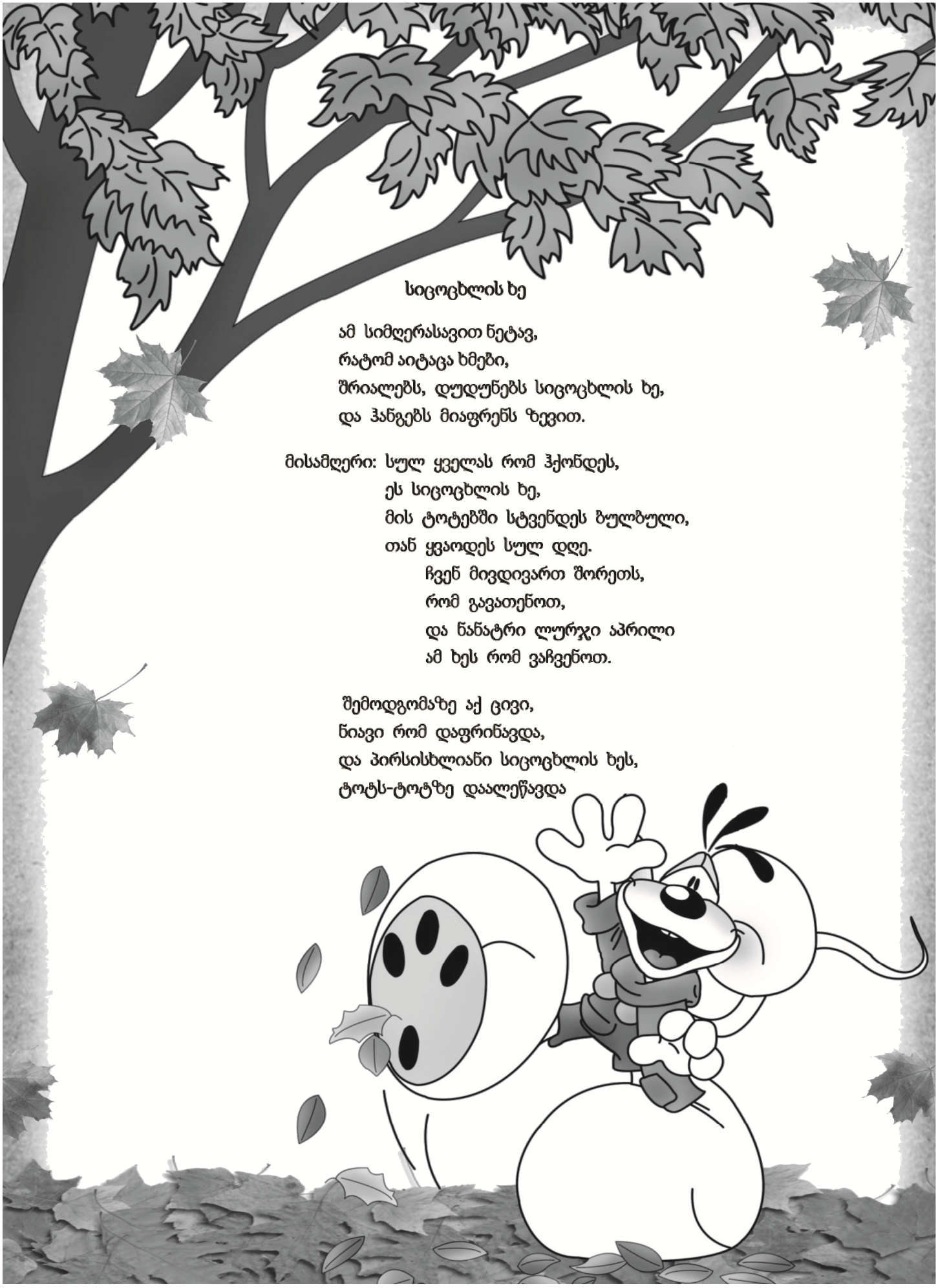
მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი არჩილ აზმაიფარაშვილის

Presto




შრი - ა - ლებს დუ - დუ - ნებს ცი - ცოცხ - ლის ხე
და ჰან - გებს მი - აფ - რენს ზე - ვით
f
სულ ყვე - ლას რომ ჰქონ - დეს
f


ეს სი - ცოცხ - ლის ხე მის ტო - ტებ - ში
სტვენ - დეს ბულ - ბუ - ლი თან ყვა - ო - დეს
სულ დღე



სიცოცხლის ხე

ამ სიმღერასავით ნეტავ,
რატომ აიტაცა ხმები,
შრიალებს, დუდუნებს სიცოცხლის ხე,
და ჰანგებს მიაფრენს ზევით.

მისამღერი: სულ ყველას რომ ჰქონდეს,
ეს სიცოცხლის ხე,
მის ტოტებში სტვენდეს ბულბული,
თან ყვაოდეს სულ დღე.
ჩვენ მივდივართ შორეთს,
რომ გავათენოთ,
და წანატრი ლურჯი აპრილი
ამ ხეს რომ ვაჩვენოთ.

შემოდგომაზე აქ ცივი,
ნიავი რომ დაფრინავდა,
და პირსისხლიანი სიცოცხლის ხეს,
ტოტს-ტოტზე დაალეწავდა

დედა

Moderato

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი არჩილ აზმაიფარაშვილის




ჩემს აკ ვან თან რომ სულ ა თე ნებ დი ღა მეს
mf
დე დავ ა ლერ სი ა. ნო სიყ ვა რუ ლი გქვი
mf
mf
ა ნო მე მუ დამ მახ სოვს შე ნი ზრუნ ვა დე და


დე დავ ა ლერ სი ა ნო სიყ ვა რუ ლი გქვი
ა ნო მე მუ დამ მახ სოვს შე ნი ზრუნ ვა დე დი

დედა

ჩემო დედიკო, საყვარელო ჩემო,
ჩემს აკვანთან რომ სულ ათენებდი ღამეს,
დედავ ალერსიანო,
სიყვარული გქვიანო,
მე მუდამ მახსოვს შენი ზრუნვა დედა.

მე ეს ბავშვობა უზრუნველი, ტკბილი,
სულ შენითა მაქვს საყვარელო დედა
დედავ შენ ხომ ერთი ხარ,
შენ ხომ ჩემი ღმერთი ხარ,
სულ შენთვისა ვმღერი ძვირფასო დედა.



პატარა მხედარი

1990 წ. ქ. თბილისი

Andante

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი არჩილ აზმაიფარაშვილის




მე სად არ ვიფ რი ნე ნე ტა ვი
ნი ა ვებ მა ა სე და მარ ქვეს
შო რი გზე ბის ნორ ჩი მხე და რი

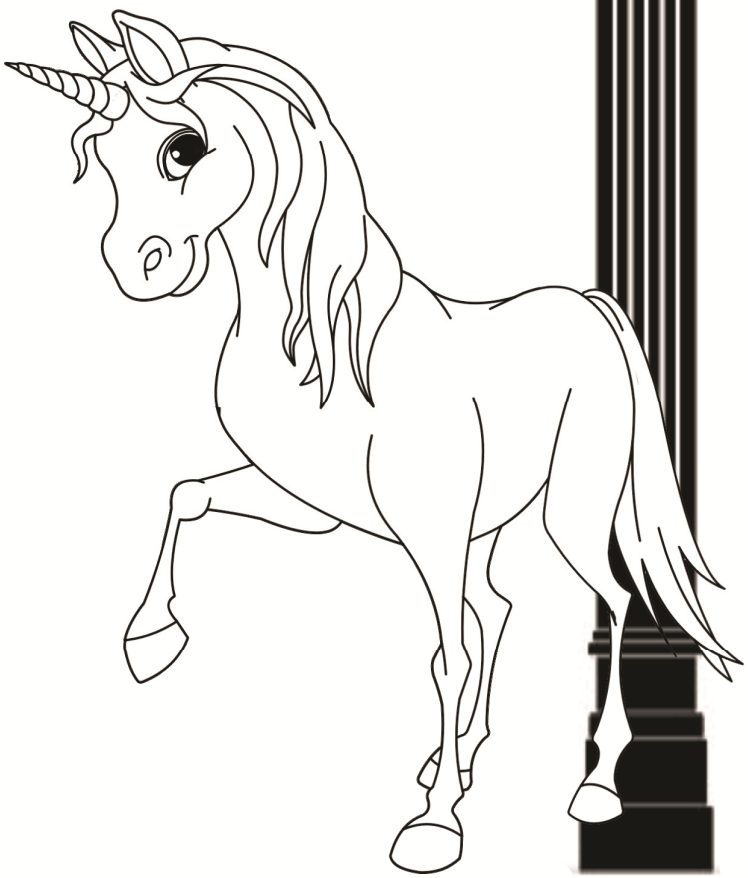

mf
ჩვენ მას შემ დეგ ერ თად დავ ფრი ნავთ
mf
თან პა ტა რა ოც ნე ბის მსგავ სად
სულ სი ხა რუ ლი რომ დავ თე სოთ
p
ამ გა ზაფ ხუ ლის სუნთ ქვის მსგავ სად
p

პატარა მხედარი

ჩანჩქერებზე თუ მწვერვალებზე,
მე სად არ ვიფრინე ნეტავი,
ნიავებმა ასე დამარქვეს,
შორი გზების ნორჩი მხედარი.

მისამღერი: ჩვენ მას შემდეგ ერთად დავდივართ,
თან პატარა ოცნების მსგავსად,
სულ სიხარული რომ დავთესოთ,
ამ გაზაფხულის სუნთქვის მსგავსად.

ყველა ღრუბლის ენა ვისწავლე,
მე და ჩემმა ციდა მერანმა,
ვნახეთ, ია ვარდების კაბას
გაზაფხული როგორ ფერავდა.



საათები

1985 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ტექსტი გრიგოლ ჯულუხიძის

Allegro




გა ზაფ ხუ ლი
ყვა ვი ლე ბის
დრო
fz
სა ა თე ბი
ხმა უ რო ბენ
მი ი წე ვენ
p
შორს
რაც დრომ წა ი ღო
ის რე ბის ტრი ალს


მიჰ ყვა წინ მი უ ძღვი ან მი აქ რო ლე ბენ
წარ სულს და ის გა ზაფ ხუ ლი გუ შინ დე ლი ვით
მახ სოვს დრო უ სას რუ ლო ელ ვის სის წრა ფით


მიქ რის
f
სად მი დის სად
სად მი დის სად
f
f
სად მი დის დრო
სად მი დის სად



საათები

ისევ მოდის გაზაფხული ყვავილობის დრო,
საათები ხმაურობენ, მიიწევენ შორს,
რაც დრომ წაიღო იერებისის ტრიალს მიჰყვა,
წინ მიუძღვიან, მიაქროლებენ წარსულს და
ის გაზაფხული გუშინდელივით მახსოვს,
დრო უსასრულოდ, ელვის სისწრაფით მიქრის.

* * *

მისამღერი: სად მიდის სად, სად მიდის სად,
სად მიდის დრო, სად მიდის სად.

* * *

წლები მიდის, წლები მოდის, წლების თოვლი თოვს,
დრო გვაბრუნებს, დრო გვაშორებს და ვუცინით დროს,
სუყველაფერი, სუყველაფერი მიქრის,
რა შეაჩერებს ამ მოუსვენარ ისრებს,
ბრუნავს პლანეტა, ქუჩა, სახლი და ხიდი,
დრო უსასრულო ელვის სისწრაფით მიქრის



წვიმა მოდის

2004 წ. ქ.თბილისი

Prestissimo

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ტექსტი ნუგზარ ერგემლიძის




რა ხა ნი ა გუ ლი ა ნად წვიმს
სახლ ში ვე ღარ ვძლებ
ვე ღარ ვჩერ დე ბი
გა ღი მე ბა მე ბატ რე ბა ცის


ა სეთ ა მინდ ში
მა ინც შეგხვ დე ბი ვი მა არ ხევს
ჩე მი გუ ლის სიმს
f
მაგ რამ
f
f


წვი მა რა ა რის მი ზე
ზი სულ სხვა ე რის რო გორც
ამ ბობს ზღა პა რი გზა შენს
ი ქედ ა დარ ა რის

წვიმს

წვიმს და მღერიან წვიმის წვეთები,
რა ხანია გულიანად წვიმს,
სახლში ვეღარ ვძლებ, ვეღარ ვჩერდები
გაღიმება მენატრება მზის.
ასეთ ამინდში მაინც შეგხვდები,
წვიმა არხევს ჩემი გულის სიმს.

მისამღერი: მაგრამ წვიმა რა არის,
მიზეზი სულ სხვა არის,
როგორც ამბობს ზღაპარი
გზა შენს იქით არსად არის.

შენზე ვფიქრობ და არ მავიწყდები
მე არ ვიცი შეგადარო ვის?
ალბათ გულის ფიქრს მაინც მიხვდები
სულ შენს ირგვლივ მოფარფატე ფიქრს.



მობილური ტელეფონი

1998 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ტექსტი გურამ ტყემალაძის




ხვალ თუ ა - ხა - ლი კა - ბა მზად არ მე - ქნე - ბა,
შენ კა - ბე - ბი ხომ მა - ინც თავ - სა - ყრე - ლი გაქვს
ეს ჩე - მი იღ - ბა - ლი დღ ს რომ მე - ძლე - ვა
სჯობს მით - ხრა ის ბი - ჭი სად გა - ი - ცა - ნი
1.
ხე - ლი - დან გა - მო - მეც - ლე - ბა
არ ი - ყოს ტავ - ქა - რი - ა - ნი
1.


2.
მო-ბი - ლუ - რი ტე - ლე - ფო - ნი სა - უ -
2.
კუ - ნის სა - ო - ცრე - ბა, ა - ხალ ამ - ბებს ელ - ვა -
𝄋
სა - ვით - შო - რი - დან გვიგ - ზავ - ნი გვა - მხი - ა - რუ - ლებ
𝄋



მობილური ტელეფონი

ეკუნა: თამუნა, არ ვიცი რა მეშველება,
ხვალ თუ ახალი კაბა მზად არ მექნება,
ეს ჩემი იღბალი, დღეს რომ მეძლევა,
ხელიდან გამომეცლება.

თამუნა: ნეტავი, ეგ რაღა სადარდელია,
შენ კაბები ხომ მაინც, თავსაყრელი გაქვს,
სჯობს მითხრა ის ბიჭი სად გაიცანი,
არ იყოს თავქარიანი.

მისამღერი: მობილური ტელეფონი
საუკუნის საოცრება,
ახალ ამბებს ელვასავით
შორიდან გვიგზავნი, გვამხიარულებ.

ეკუნა: არ იცი, ხალხი რა უცნაურია,
თვალი ჭამს, თვალი სვამს, კარგად უთქვიათ,
როდესაც ვუყურებ ჩემს თავს სარკეში,
მჯერა ჩემს გამარჯვებებში.

თამუნა: ეკუნა, ახლა შენც დაიმახსოვრე,
სილამაზე კარგია, მაგრამ არის სხვაც,
რომ არ ჩანს, არა გწვავს, ვერ შეახებ ხელს,
მაგრამ აგაფრენს ცაშიაც.



სიმღერით მოვედით

1987 წ ქ. თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი მაყვალა გონაშვილის

Allegro




mf
თუ ამ ჩნევ შენ რტო ზე ამ კვირ ტებს
mf
და ზაფ რულს რად არ სთხოვ ცას
კა რი გა უ დოს გა ზაფ ხულს


თუ ი ნატ რე ყვე ლა ოც ნე ბა ა გიხ დე ბა მო დი ი ნატ რე
ი ნატ რე ი ნატ რე და ნატვ რა ა გიხ დე ბა
f
ტრი ა ლებს ტრი ა ლებს ცა ტრი ა ლებს
f


ნე ლა
ნი ა ვი სხი ვე ბის ძაფს ვე ლებ ზე
აქ სოვს
სი კე თის სი მართ ლის
ჩვენ ყო ველ თვის გვჯე რა

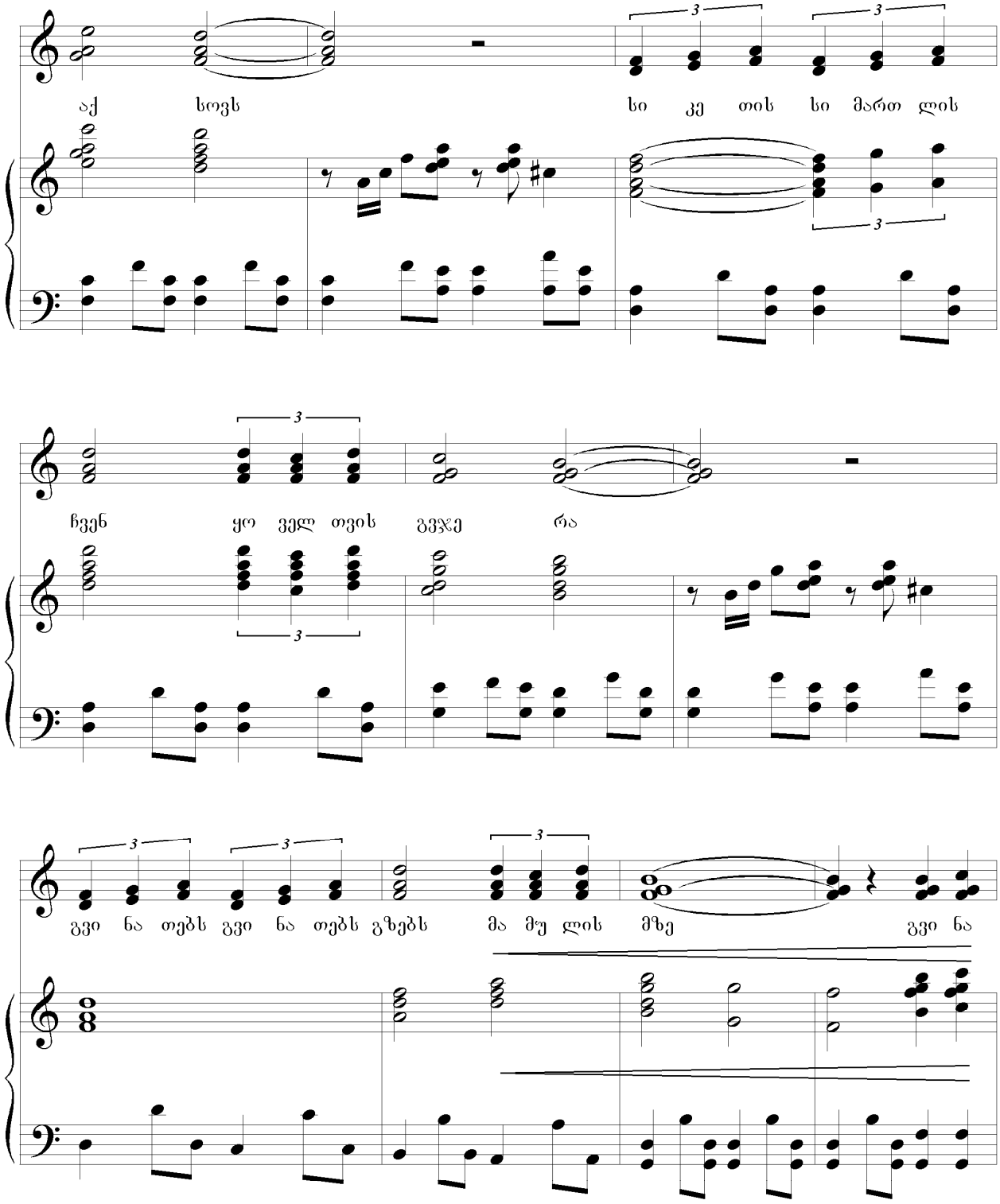

გვი ნა თებს გვი ნა თებს ჩვენ მა მუ ლის მზე
mf
რას დარ დობს რას ნე ტავ პა ტა რა ტი რი ფი
mf
ვის ე ლის ვის ფიქ რით გაჰ ყუ რებს


გზებს ი სევ მო მე ლის მეშ ვი დე ცა არ გე
ში ნი ა მით ხა რი გუ ლო ა რა სიმ დე რა მა ხა რებს
სიმ დე რა მამ ხნე ვებს მე


f
ტრი ა ლებს ტრი ა ლებს ცა ტრი ა ლებს ნე ლა
f
ნი ა ვი სხი ვე ბის ძაფს ვე ლებ ზე აქ სოვს
სი კე თის სი მართ ლის ჩვენ ყო ველ თვის


გვჯე რა გვი ნა თებს გვი ნა თებს
გზებს მა მუ ლის მზე თუ ი პო ვი
ნე ტავ ზღაპ რის ჯა დოს ნურ გზებს ვი ცი


უ თუ ოდ ვი პო ვი სიმ ღე რა მამხ ნე ვებს მე
f
ტრი ა ლებს ტრი ა ლებს ცა ტრი ა ლებს
f
ნე ლა ნი ა ვი სხი ვე ბის ძაფს ვე ლებ ზე


აქ სოვს სი კე თის სი მართ ლის
ჩვენ ყო ველ თვის გვჯე რა
გვი ნა თებს გვი ნა თებს გზებს მა მუ ლის მზე გვი ნა


ff
თებს
ა
ff
3
3
3
3
ა

სიმღერით მოვედით

თუ მიხვდები, რაზე მღერიან წვიმები,
თუ გახარებს, ველზე იათა მძივები,
თუ ამჩნევ შენ, რტოზე ამ კვირტებს დაზაფრულს,
რად არ სთხოვ ცას, კარი გაუღოს გაზაფხულს...
თუ ინატრე, ყველა ოცნება აგიხდება,
მოდი ინატრე, ინატრე, ინატრე და ნატვრა აგიხდება.
მისამღერი:
ტრიალებს, ტრიალებს ცა, ტრიალებს ნელა...
ნიავი სხივების ძაფს ველებზე აქსოვს,
სიკეთის, სიმართლის ჩვენ ყოველთვის გვჯერა,
გვინათებს, გვინათებს გზებს მამულის მზე!
კვლავ ირთვება მიწა ზღაპრული ფერებით,
კვლავ გველიან ჩვენი მზიური ველები,
თუ შეხვდები სხივის ანთებას ალიონზე,
ვიცი უთუოდ დაგლოცავს ცისკარი და წმინდა მამულის მზე!

რას დარდობს, რას ნეტავ პატარა ტირიფი...
ვის ელის, ვის ფიქრით გაჰყურებს გზებს...
ისევ მომელის მეშვიდე ცა – არ გეშინია? მითხარი გულო...
არა. სიმღერა მახარებს, სიმღერა მამხნევებს მე!

თუ იპოვი, ნეტავ ზღაპრის ჯადოსნურ გზებს,
ვიცი, უთუოდ ვიპოვი, სიმღერა მამხნევებს მე!



ბუნების გამოცოცხლება

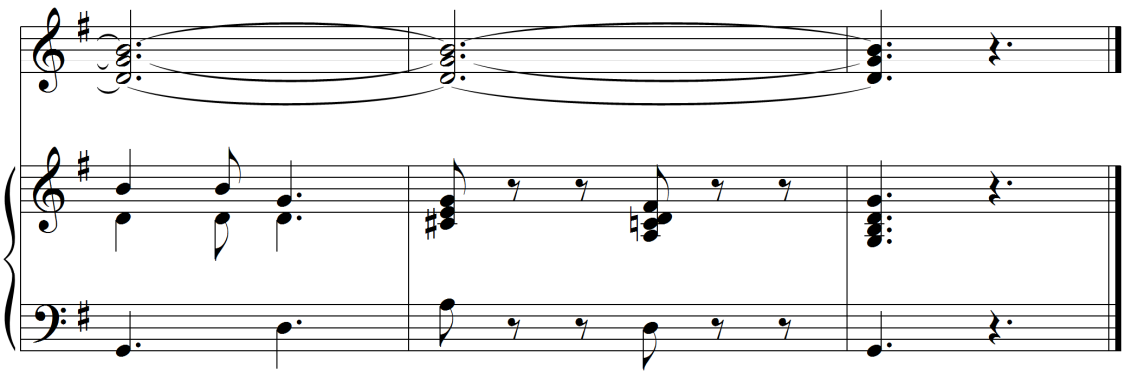
1976 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ალიო მირცხულავასი




ვრცე უ ლი თით ქო მზეც პი ო ნე რი ა მთე ბი დან გა მოქ ცე უ ლი
p
ყვე ლ გან სი ცოცხ ლე გა ის მის იღ ვი ძებს მთე ლი
p
ბუ ნე ბა ეჰ რა კარ გი ა ხა ლი სით
მინ დვრებ ზე გა დაბ რუ ნე ბა
f


f
თა ვი სუფ ლე ბას
f
უმ ღე რის ქა რი გაჭ რი ლი ბარ და ბარ თა ვი სუფ ლე ბას
თა ვი სუფ ლე ბას თა ვი სუფ ლე ბას





ბუნების ჰამოცოცხლება

თავისუფლებას უმღერის
ქარი გაჭრილი ბარდაბარ,
გადაფრინდება ღრუბელი
ხევიდან ხევის გადაღმა!
    ბაღში ბავშვები მღერიან
    ცა ნათელია ვრცეული
    თითქო მზეც პიონერია
    მთებიდან გამოქცეული!
ყველგან სიცოცხლე გაისმის
იღვიძებს მთელი ბუნება,
ეჰ, რა კარგია ხალისით
მინდვრებზე გადაბრუნება!

მეკობრე

1990წ. ქ. თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი არჩილ აზმაიფარაშვილის

Allegro tranquillo




დამ ბა ჩა ტყვი ა ცხე ლი
ძარ ცვა გლე ჯა გე მის ჩა ძირ ვა ნოკ ქან და რა
ა რის ფიც ხი და დი დი უზრ დე


ლი
ნე ტა მუ დამ
წვი მად მო ვი დეს რო მი ვის კი
ან გე ლო ზი
სიტყ ვე ბი ცრუ ფი ცი


f
ჰეი ჰეი ჰეი
f
ლა მაზ მა ნე ბის წვი მა ჰეი ჰეი ჰეი სას წა უ ლე ბი
ჰეი ჰეი ჰეი ნე ტა ვი და მაწ ვი მოს
ჰეი ჰეი ჰეი ოქ როს ფუ ლე ბი ჰეი



მეკობრე

ნეტა მეკობრე როდის ყოფილა წრფელი,
ახსოვს სულ ოქრო, დამბაჩა, ტყვია ცხელი,
ძარცვა-გლეჯა, გემის ჩაძირვა, ნოკ-ქანდარა,
არის ფიცხი და დიდი უზრდელი,
ნეტა მუდამ წვიმად მოვიდეს რომი, ვისკი,
ანგელოზი სიტყვები, ცრუ ფიცი.

მისამღერი: ჰეი, ჰეი, ჰეი, ლამაზმანების წვიმა,
ჰეი, ჰეი, ჰეი, სასწაულები,
ჰეი, ჰეი, ჰეი, ნეტავი დამაწვიმოს,
ჰეი, ჰეი, ჰეი, ოქროს ფულები.

ისევ ზღვაზეა ჩვენი ბებერი მგელი,
ასე დავსერავთ მრავალჯერ ოკეანეს,
რომი ბევრი გვქონდეს, მეტი რა გვინდა ძმებო,
თითო ოქრო ყველას აამღერებს,
თუნდაც ტალღებს გაჰყოლია, სულ არ ინაღვლებს,
მაგრამ ოქროს ის მაინც უმღერებს.

ბელურა

1997 წ. ქობილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ტექსტი ნანი ჯაიანის

Allegro




ნუ მი ენ დო ბი ქარს ნუ თუ წვი მა ში
გახ ვალ უ ჩე მოდ იფ რენ ქარ და ქარ
წვი მას ყვა ვილ თა თო ვას ყვა ვილ
თა ერ თად მივ ყვე ბით


და მეს თან მი ვალთ მო ი კა ლა თე ჩემს გულ
ში თბი ლად ფან ჯრებს მიღ მა ა ავ და რი
გიმ დე რებ ახ ლო ა რის ზაფ ხუ ლი ოც ნე ბის ზღა პა
რი



ბეღურა

ნუღარ მიგიწევს გული,
გარეთ ქარია კვლავ,
ჩემო ღაბუა ჩიტო,
ნუ მიენდობი ქარს.
ნუთუ წვიმაში გახვალ,
უჩემოდ იფრენ ქარდაქარ
წვიმას ყვავილთა, თოვას ყვავილთა,
ერთად ავყვებით და მზესთან მივალთ.

მისამღერი: მოიკალათე ჩემს გულში თბილად,
ფანჯრებს მიღმაა ავდარი,
გიმღერებ, ახლო არის ზაფხული,
ოცნების ზღაპარი.

იქნებ მასწავლო ფრენა,
შენთან რომ ვიყო კვლავ,
ერთად დავიპყროდ სივრცე,
ფრთა გავუსინჯოთ ქარს.
დილის ცვარ-ნამში ნაბანს,
გვაფენს მზე სხივთა საბანს ჩვენ
წვიმას ყვავილთა, თოვას ყვავილთა,
ერთად ავყვებით და მზესთან მივალთ.



მე საქართველოს მომავალი ჯარისკაცი ვარ

2008 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ტექსტი თათია გაბეცაძის




და - სა - ცა - ვად მუ - დამ ერ - თად ვართ ჩვენ და -
მო - მა - ვა - ლი გმი - რი ბი - ჭე - ბი, არ - ვის
და სი - კე - თეს ჩვენ გა - ვუ - ღებთ კარს, ი - სევ
ვუ - ბრუ - ნებთ ჩემს სამ - შობ - ლოს ი - მედს,
და - ვუ - თმობთ სა - ქარ - თვე - ლოს ყვე - ლას
ა - მო - ვა ცხრა თვა - ლა მზე გზას გა -
მშვი - დო - ბას არ და - ვი - ჩო - ქებთ, გა - მარ - ჯვე - ბას
ეს - მო - დეს, და ი - ა - მა - ყებს სამ - შო - ბლო
გვი - ნა - თებს, ჩე - მი სამ - შო - ბლო ი - ხა - რებს,


1.
2.
ჩვენ კვლავ მო - გი - ლო - ცავთ
შენ უნ - და გჯე - რო - დეს ჩვენ სა
ი - სევ გა - ი - მარ - ჯვებს მე - სა
1.
2.
3
ჰეი, ჰეი, ჰეი, სა - ქარ - თვე - ლო ჩვე - ნი - ა
3
3
ჰეი, ჰეი, ჰეი, და - ვა - მარ - ცხებთ მტერს
3
3


ჰეი, ჰეი, ჰეი, სა - ქარ - თვე - ლო ერ - თი - ა
ჰეი, ჰეი, ჰეი, ჩვენ და - ვი - ცავთ ერს

მე საქართველოს მომავალი ჯარისკაცი ვარ

მე საქართველოს მომავალი ჯარისკაცი ვარ,
ერის, მამულის დასაცავად მუდამ ერთად ვართ,
ჩვენ დავუბრუნებთ ჩემს სამშობლოს იმედს, მშვიდობას,
არ დავიჩოქებთ, გამარჯვებას ჩვენ კვლავ მოგილოცავთ.
ჩვენ საქართველოს სადარაჯოდ ფეხზე ვიდგებით,
შენი იმედი, მომავალი გმირი ბიჭები,
არვის დავუთმობთ საქართველოს ყველას ესმოდეს,
და იამაყებს სამშობლო შენ უნდა გჯეროდეს
მისამღერი: ჰეი, ჰეი, ჰეი, საქართველო ჩვენია,
ჰეი, ჰეი, ჰეი, დავამარცხებთ მტერს,
ჰეი, ჰეი, ჰეი, საქართველო ერთია,
ჰეი, ჰეი, ჰეი, ჩვენ დავიცავთ ერს.
მე საქართველოს მომავალი ჯარისკაცი ვარ,
ერთიანობას და სიკეთეს ჩვენ გავუღებთ კარს,
ისევ ამოვა ცხრათვალა მზე გზას გაგვინათებს,
ჩემი სამშობლო იხარებს, ისევ გაიმარჯვებს.



პატარა სასწაული

1991 წ. ქობილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ტექსტი დავით ქურიძის

Allegretto




გქვი ა მოხ ვალ ჩუ მად გა მი ხა რებ გულს
ბად ში მორც ხვად გა მი დი მებს ი ა
ბავ შვი ა და მო ფე რე ბა სურს შენ პა ტა რა


სას წა უ ლი გქვი ა ვარ დე ბის და
გვი რი ლე ბის გზა მინ და ი სევ მინდ ვრის ყვა ვი
f
f
f
ლე ბო ამ დღე ე ბის სა მახ სოვ როდ ხვალ


მძი ვე ბი ვით გულ ში ჩა გი კე როთ
და ვი ცეკ ვად კვლავ



პატარა სასწაული

შენ პატარა სასწაული გქვია,
მოხვალ ჩუმად გამოხარებ გულს,
ბაღში მორცხვად გამოლიმებს ია,
ბავშვია და მოფერება სურს,
შენ პატარა სასწაული გქვია,
ვარდების და გვირილების გზა.

მისამღერი: მინდა ისევ მინდვრის ყვავილებო,
ამ დღეების სამახსოვროდ ხვალ,
მძივებივით გულში ჩაგიკერით,
და ვიცეკვოდ კვლავ
რა განუქრით მინდვრის ყვავილებო,
ამ პანგების საფასური რამ,
შემომფიცეთ მინდვრის ყვავილებო,
"დაებრუნდებით კვლავ"

შენ პატარა სასწაული გქვია,
აგმის რტოებს ვერ ვაცილებ თვალს,
შენ არასდროს არ მოდიხარ გვიან,
მოდიხარ და ვერ გიბრუნებ ვალს.
შენ პატარა სასწაული გქვია,
ვარდების და გვირილების გზა.

მ ზ ე

1985 წ. ქობილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ტექსტი გრიგოლ ჯულუხიძის

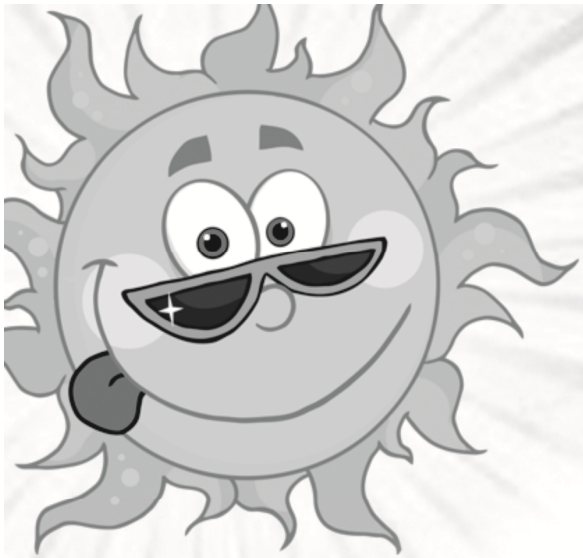
Presto




A
C♯m7
Bm7
E7
f
მზე უ კვდა ვე ბის კან დე ლი მზე ა ყვა ვი ლებს
A
A
C♯m7
კვირ ტებს რამ დე ნი წყა ლი ჩა ივ ლის
Bm7
E7
A
D
შე მო ღამ დე ბა ვიდ რე ფიქ რე ბით შენ სკენ


D
G♯m7-5
C♯7
F♯m
ვიჩ ქა რი
ფრთე ბი შე მას ხი ვზე ბო
B7
Bm7
Esus
შენ ჩე მი თბი ლი დე და ხარ მზე ო
E7
D
Dm6/F
A/C♯
მზე ო მა ღა ლო მზე


F♯m7
B m7
E 7
A
ო
მზე
ო
ა
მო
დი
ცა
Asus
A 7
D
G 7
A/C♯
ზე
მზე
ო
მა
ღა
ლო
მზე
F♯m7
B m7
E 7
ო
მზე
ო
ა
მო
დი
ცა
ზე



მ ზ ე

მზე უკვდავების კანდელი,
მზე აყვავილებს კვირტებს,
რამდენი წყალი ჩაივლის,
შემოღამდება ვიდრე.
ფიქრებით შენსკენ ვიჩქარი
ფრთები შემასხი გზებო
შენჩემი თბილი დედა ხარ მზეო.
მთაზე იები ამოგყავს,
ველზე გვირილებს ხატავ,
რა სასწაული ყოფილა,
შენი გაშლილი კალთა.
ფიქრებით შენსკენ ვიჩქარი
ფრთები შემასხი გზებო
შენჩემი თბილი დედა ხარ მზეო.
მისამღერი: მზეო მაღალო მზეო
მზეო ამოდი ცაზე
მზეო ამოდი, ამოდი,
მიწას აშორე ბინდი,
ყველა გზა შენით იწყება,
ყველა გზა შენით მიდის.
ფიქრებით შენსკენ ვიჩქარი
ფრთები შემასხი გზებო
შენჩემი თბილი დედა ხარ მზეო.

ჰიმნი სამშობლოს

1976 წ. ქ. თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი დოდო გვიშიანის




1
2
გამთ ბა რო ნა ოც ნე ბა რო დღე ო რო
Fine
Fine
სვი ით გაბ მუ ლო ხე ე ბო ცა ო სა და ფის
თვა ლო ამ წვა ნე ბუ ლო ვე ლე ბო
კალ მა ხი ა ნო წყა ლო
𝄋
𝄋

ჰიმნი სამშობლოს

სამშობლო მიწის მთა-ბარო,
თაფლად დამდნარო მზეო
ვარდის სუნთქვაში გამთბარო
ნაოცნებარო დღეო.
აბოლებული ნისლებო,
დაუდეგარო ქარო,
მთაში მყვირალა ირემო,
ვაზზე მძინარო ცვარო.
სვიით გაბმული ხეებო
ცაო, სადაფის თვალო
ამწვანებული ველებო
კალმახიანო წყალო.
ყველა სულდგმული მიცოცხლეთ
მიწავ, მზეო და მთვარევ,
შენთვის ვიზოგავ სოცოცხლეს,
ჩემო სამშობლო მხარევ.

